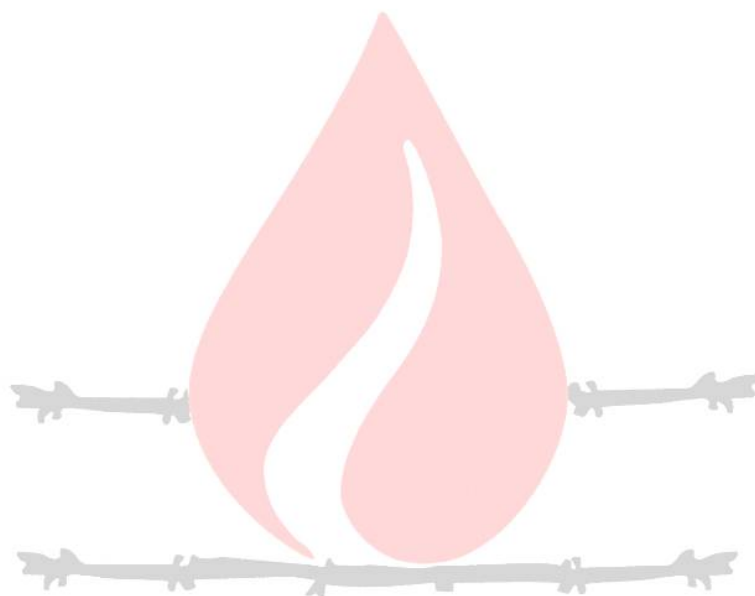

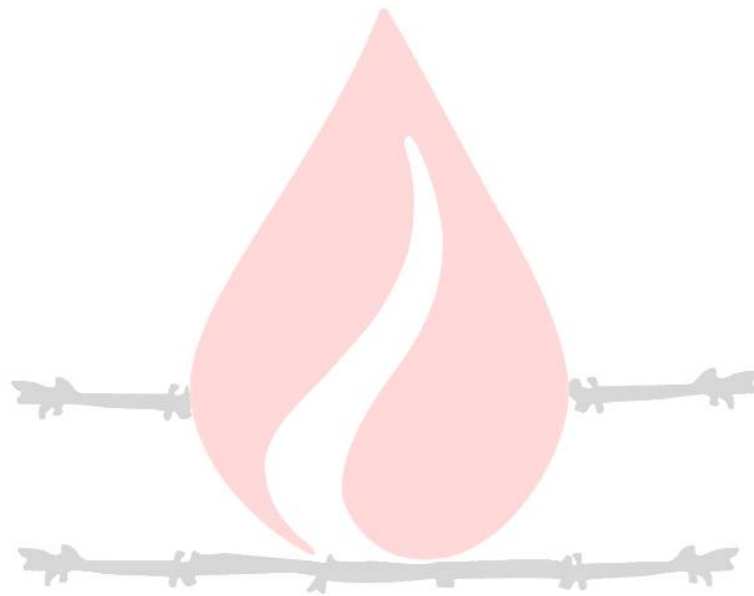
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (18)

گزارش راهبردی 99/138

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، بریتانیا و فرانسه در آذر ماه و دی ماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص ناکارآمدی‌های سیستمیک ایالات متحده در زمینه حقوق بشر. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش سالانه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر در زمینه وضعیت حقوق بشر در بیش از ۱۰۰ کشور جهان، از جمله ایالات متحده آمریکا، مبنی بر ناکارآمدی‌های عمده این کشور در عرصه حقوق بشر در سال گذشته میلادی (۲۰۲۰)، شامل مدیریت شیوع بیماری کووید - ۱۹، کشتار سیاه‌پوستان و رنگین‌پوستان از سوی نیروهای پلیس و...، علاوه بر حمله ارازل و اوپاش وابسته به برترین‌داران سفیدپوست، در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه، به ساختمان کنگره در سال جاری؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام جو بایدن، رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده، به نه تنها، ترمیم آسیب‌های وارد آمده به حمایت‌های حقوق بشری در این کشور، بلکه اعمال تغییرات گسترده و سیستمیک، جهت مورد توجه قرار دادن تداوم نابرابری نژادی، حمایت

---

^۱دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle) و شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com).

از مردم در برابر خشونت‌های ناشی از افراط‌گرایی سفیدپوستان، رعایت حقوق مهاجران و پناهجویان و پرداختن به نابرابری‌های اقتصادی، از جمله آثار تغییرات آب و هوایی؛ (ج) اشاره به اظهارات نیکول آستین - هیلری²، مدیر اجرایی برنامه آمریکا در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر تبدیل شدن حمله روز ۱۷ دی ماه به ساختمان کنگره، به مهمترین مورد نقض حقوق بشر در سال جاری در قیاس با موارد نقض حقوق بشر که در سال ۲۰۲۰ میلادی، به مخرب‌ترین شیوه‌ها در جوامع ایالات متحده انعکاس پیدا نمود؛

(د) تأکید بر ضرورت اقدام دولت بایدن به اولویت بخشیدن به موارد نقض حقوق بشر و نژادپرستی سیستمیک و دیگر مؤلفه‌های بنیادین آن در ایالات متحده، جهت مسئول به شمار آوردن عاملان حمله روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه و دیگر اقدامات مجرمانه به وقوع پیوسته از سوی دانلد ترامپ و دولت وی؛

(ه) اشاره به اظهارات کنث راث³، مدیر اجرایی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در بخش مقدمه این گزارش، مبنی بر ضرورت اقدام دولت آتی ایالات متحده به نهادینه کردن احترام به حقوق بشر در سیاست داخلی و خارجی این کشور، به گونه‌ای که در دولت‌های آتی آمریکا نیز که ممکن است چندان متعهد به رعایت حقوق بشر نباشند، تداوم یابد؛

(و) اشاره به برخورداری ایالات متحده از مقام نخست در موارد ابتلاء به ویروس کرونا و تلفات ناشی از آن در جهان: این در حالی است که دانلد ترامپ و دیگر مقام‌های این دولت اقدام به ارائه اطلاعات نادرست در زمینه این ویروس نمودند؛

(ز) اشاره به تحت تأثیر به شدت نامتناسب قرار گرفتن جوامع سیاه‌پوست، زنگین‌پوست و بومی بر اثر شیوع این همه‌گیری در آمریکا، شامل مواجهه با مواردی چون، پیامدهای شدید اقتصادی به دلیل وجود نابرابری‌های ریشه‌دار در زمینه سلامت، تحصیل و وضعیت اقتصادی در این کشور؛

(ح) اشاره به منجر شدن معضلات طولانی‌مدت کنترل شیوع ویروس در مراکز درمانی، به همراه افزایش بی‌توجهی‌ها و غفلت‌های عمومی در دوران شیوع همه‌گیری، به به‌مخاطره

² Nicole Austin-Hillery

³ Kenneth Roth

افتادن جان سالمندان پیشاپیش آسیب‌پذیر: این در حالی است که بسیاری از کارگران کم‌درآمد، به ویژه در بخش‌های کشاورزی و تهیه مواد غذایی با شرایط نایمن شغلی مواجه بوده که منجر به شیوع بیشتر بیماری در این بخش‌ها شده است؛

ط) اشاره به وجود تعداد نامتناسب بیشتر موارد ابتلاء به بیماری کووید - ۱۹ در زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها که نه تنها زندانیان، بلکه کارکنان و مأموران شاغل در این اماکن را نیز تحت تأثیر قرار داده است: گفتنی است که اگرچه بسته‌های حمایتی فدرال در ابتداء تا حدی در میزان کاهش فقر در جامعه تأثیرگذار بوده، اما بسیاری از آن‌ها در تابستان سال ۲۰۲۰ میلادی منقضی شده‌اند؛

ی) اشاره به مجازی شدن نحوه آموزش و تحصیل بر اثر شیوع این همه‌گیری در حالی که از هر ۵ دانش‌آموز آمریکایی یکی از آن‌ها به رایانه یا اینترنت پرسرعت در منزل خود دسترسی ندارد: از سوی دیگر تعطیلی مدارس خطر افزایش نابرابری‌های نژادی و اقتصادی در عرصه تحصیل را افزایش داده و به ویژه تأثیر قابل توجهی بر کودکان دارای معلولیت گذارده است؛

ک) اشاره به منجر شدن قتل جورج فلویید^۴ و بریونا تیلر^۵ و شلیک به جیکوب بلیک^۶ و دیگر حملات پلیس به سیاه‌پوستان، به بروز اعتراضات گسترده در سراسر کشور در راستای درخواست جهت مسئول به شمار آوردن پلیس، کاهش حیطه و میزان قدرت این بخش و ایجاد دگرگونی اساسی در نظام حقوقی کیفری تبعیض‌آمیز: این در حالی است که مأموران اجرای قانون در سطوح محلی و فدرال غالباً با توسل به میزان افراطی از زور به اعتراضات واکنش نشان دادند؛

ل) اشاره به اقدام برخی از ایالت‌ها به اجراء اصلاحات در نظام حقوقی کیفری و در عین حال، اقدام بخش کثیری از آن‌ها به حفظ شیوه‌های پلیسی خصومت‌آمیز و دستگیری‌ها در پاسخگویی به معضلات اجتماعی، به جای انجام سرمایه‌گذاری‌های لازم در زمینه بهداشت

⁴ George Floyd

⁵ Breonna Taylor

⁶ Jacob Blake

و درمان، آموزش و تحصیل و فرصت‌های شغلی که از ریشه‌های این معضلات به شمار می‌آیند، که از جمله می‌توان به مواردی چون، اعتیاد، مسکن‌های نامناسب، مشکلات روحی - روانی و فقر، به ویژه در میان جوامع کم‌درآمد سیاه‌پوست، رنگین پوست و بومی اشاره کرد؛

م) اشاره به تداوم اقدام دولت ترامپ به تضعیف حقوق مهاجران و پناهیجویان، همچنین بهره‌برداری از شیوع بیماری کووید - ۱۹ به عنوان بهانه‌ای برای مسدود کردن مرزهای زمینی از جمله به روی پناهیجویان: این در حالی است که در بازداشتگاه‌ها و زندان‌های مهاجرتی موارد گسترده شیوع این بیماری مشاهده شده است؛

ن) اشاره به منجر شدن اقدام دولت ترامپ به خروج از توافقنامه آب و هوایی پاریس در سال ۲۰۱۷ میلادی و تضعیف مقررات در زمینه کاهش آلودگی‌های اقلیمی به فجایع آب و هوایی، فقدان دسترسی به آب تمیز و آسیب دیدن عمدتاً جوامع کم‌درآمد در این کشور؛
س) اشاره به تداوم اقدام دولت ترامپ به تلاش‌های خود در زمینه حذف حمایت‌ها از دگرباشان جنسی در حوزه‌های بهداشت و درمان و مسکن، به رغم حکم دیوان عالی کشور در راستای اجراء قانونی فدرال در زمینه ممنوعیت اعمال تبعیض‌های جنسی و جنسیتی در عرصه اشتغال؛

ع) اشاره به اقدامات دولت ترامپ در عرصه سیاست خارجی، از جمله تضعیف نهادهای چندجانبه، شامل استفاده از تحریم‌ها در راستای تضعیف دیوان بین‌المللی کیفری و اقدام وزارت خارجه به انتشار گزارشی در زمینه حمایت از رویکردهای سلسله‌مراتبی در قبال حقوق بشر و ایجاد تناقض‌های اختلاف‌برانگیز اجتماعی و سیاسی در زمینه سقط جنین و برابری در ازدواج؛

ف) اشاره به اقدام دولت ترامپ به بی‌حرمتی کردن به حقوق بشر بین‌المللی و حقوق بشردوستانه، در مشارکت با دولت‌های ناقض حقوق بشر، از جمله فروش سلاح به عربستان سعودی و امارات متحده عربی، به رغم موارد متعدد نقض قوانین جنگی به وقوع پیوسته در یمن؛

ض) اشاره به اقدام مثبت دولت ترامپ در زمینه اعمال تحریم بر مقام‌های ارشد کشورهای چین، سوریه و اوگاندا به دلیل موارد جدی نقض حقوق بشر در این کشورها^۷؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص اعدام زن زندانی پس از نزدیک به ۷۰ سال در آمریکا، با حکم دادگاه فدرال. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اعدام لیزا مونتگومری، با تأیید دیوان عالی آمریکا، برای نخستین بار ظرف ۶۸ سال و پس از ماه‌ها دعوای حقوقی، با روش تزریق: لازم به یادآوری است که لیزا مونتگومری در سن ۳۵ سالگی زنی باردار را خفه کرده، نوزاد را از شکم مقتول بیرون کشیده و با خود برده بود؛

ب) اشاره به مخالفت داند ترامپ با تقاضای وکلای مدافع این محکوم به اعدام برای عفو وی؛

ج) اشاره به اقدام وکلای مونتگومری به ارائه درخواست فرجام با تأکید بر روان‌پریشی مجرم و در عین حال تأیید حکم اعدام وی از سوی دیوان عالی کشور؛

د) اشاره به محکومیت این مجرم، در سال ۲۰۰۷ میلادی، به اعدام و در عین حال اقدام دادگاه‌های فدرال به تعلیق حکم وی برای مدت ۱۷ سال و بلا تکلیفی این پرونده تا کنون؛

ه) اشاره به اقدام وزارت دادگستری آمریکا به قرار دادن حکم اعدام او و ۱۲ نفر دیگر در فهرست اجراء که مونتگومری تنها زن در این فهرست بود؛

و) گفتنی است که مدافعان حقوق بشر و وکلای لیزا مونتگومری بارها گفته بودند که او بیماری حاد روانی داشته و در کودکی نیز مورد آزار و تجاوز قرار گرفته بوده است. اما خانواده مقتول با اتکاء به فجیع بودن قتل، هرگونه ارفاق به قاتل به دلیل روان‌پریشی را رد کرده و خواهان مجازات او شدند^۸؛

^۷گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/01/13/us-systemic-rights-failings>

^۸گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/755401>

۳- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز دوشنبه ۲۲ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص تأکید کارشناسان سازمان ملل بر ضرورت تعطیل شدن بازداشتگاه «ننگین» گوانتانامو. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) درخواست کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل از دولت جدید ایالات متحده، جهت بستن بی‌درنگ بازداشتگاه گوانتانامو، با توجه به در معرض خطر مرگ قرار داشتن زندانی‌های باقیمانده در این بازداشتگاه، به دلیل رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی‌شان بر اثر سالمندی و آسیب‌های جسمی و روحی ناشی از شرایط بی‌رحمانه و غیرانسانی این زندان؛

ب) به شمار آمدن گوانتانامو به عنوان مکان انجام اقدامات خودسرانه و سوءاستفاده از زندانیان، رواج و نهادینگی شکنجه و سوءرفتار، تعلیق مؤثر حاکمیت قانون و انکار عدالت، از سوی کارشناسان سازمان ملل به مناسبت نوزدهمین سال تأسیس این زندان در ۱۱ ژانویه سال ۲۰۰۲ میلادی؛

ج) اشاره به رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی و آسیب‌پذیری‌های جمعیت مسن رو به افزایش این زندان بر اثر شیوع بیماری کووید - ۱۹؛

د) به شمار آوردن موجودیت چنین بازداشتگاهی به عنوان لکه ننگی برای ایالات متحده و جامعه بین‌المللی در کل، ضمن تأکید بر ضرورت تعطیلی آن از مدت‌ها پیش؛

ه) اشاره به برخورداری این زندان در سال ۲۰۰۳ میلادی، از ۷۰۰ زندانی و برخورداری آن در حال حاضر - ۱۹ سال بعد - از ۴۰ زندانی که تنها ۹ تن از آنها متهم یا محکوم به ارتکاب به جنایت شده‌اند؛

و) اشاره به درخواست مستمر کارشناسان سازمان ملل جهت لغو کمیسیون‌های نظامی و تعطیلی زندان گوانتانامو، با توجه به عدم تطابق آن‌ها با تعهدات ایالات متحده بر اساس حقوق بین‌الملل؛

ز) تأکید بر لزوم به فراموشی نسپردن این زندانیان که در معرض شکنجه قرار گرفته و یا قربانی آسیب‌هایی به همان میزان بوده‌اند و همچنان در این زندان در وضعیت نامعلوم حقوقی به سر می‌برند که خارج از حیطه قانونی نظام قضایی ایالات متحده است؛

ح) به شمار آوردن حبس طولانی مدت و نامحدود افرادی که از سوی هیچ مقام قضایی شایسته و مستقل و بر اساس فرآیند عادلانه حقوقی مورد محکومیت واقع نشده‌اند، به عنوان اقدامی خودسرانه و مصداق شکلی از رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز و حتی شکنجه؛

ط) اشاره به تداوم یافتن فرآیندهای پیش از محاکمه کمیسیون‌های نظامی در راستای سرکوب شواهد ناشی از اعمال شکنجه و خاتمه نیافتن این محاکمه‌ها با توجه به به طول انجامیدن این فرآیندها برای سال‌های متوالی که موجب حبس نامحدود متهمان در این مدت می‌شود: گفتنی است که ۶ تن از این زندانیان که مشمول انتقال و یک تن که اخیراً بر اساس فرآیندهای امنیت ملی مشمول آزادی شده است، همچنان در حبس به سر می‌برند؛
ی) تأکید بر تناقض کمیسیون‌های نظامی با الزامات بی‌طرفی، استقلال و عدم تبعیض و ضرورت مورد بهره‌برداری قرار نگرفتن از آن‌ها به گونه‌ای که در این زندان مورد استفاده قرار گرفتند؛

ک) تأکید بر ضرورت برخورداری این زندانیان از استماعات منصفانه و عمومی برپا شده از سوی دادگاه‌های شایسته، مستقل و بی‌طرف مدنی که بر اساس قانون تشکیل یافته‌اند؛
ل) اشاره به درخواست از مقام‌های ایالات متحده جهت مورد پیگرد قرار دادن زندانیان گوانتانامو مطابق با قانون حقوق بشر، یا آزاد کردن بی‌درنگ آن‌ها و یا استردادشان ضمن رعایت اصل عدم بازگردانی زندانیان در صورت مواجهه آن‌ها با خطر در کشورشان (نان‌رفولمان)^۹؛

م) تأکید بر ضرورت اقدام ایالات متحده به رعایت تعهدات حقوقی بین‌المللی خود، انجام تحقیقات سریع و بی‌طرفانه در زمینه موارد ادعایی نقض حقوق بشر و اعطاء غرامت یا

^۹ یک اصل بنیادین حقوق بین‌الملل است که یک کشور را از هرگونه اخراج زندانیان و متقاضیان پناهندگی یا بازگشت به سرزمینی که بر اساس «نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه اجتماعی خاص یا عقاید سیاسی» در آن، در معرض خطر آزار و شکنجه قرار می‌گیرند، ممنوع می‌سازد.

فراهم آوردن امکان بازپرووی برای افرادی که متحمل حبس‌های خودسرانه طولانی مدت شده و یا در معرض نوعی از شکنجه و سوءرفتار قرار گرفته‌اند؛

(ن) تأکید بر ضرورت سرانجام تعطیلی زندان گوانتانامو، با توجه به روی کار آمدن دولت جدید در ایالات متحده و نزدیک شدن به بیستمین سالگرد حملات یازده سپتامبر در این کشور؛
(س) گفتنی است که سازمان عفو بین‌الملل نیز به همین مناسبت - نوزدهمین سالگرد تأسیس زندان گوانتانامو و تغییر دولت در ایالات متحده - اقدام به انتشار گزارش جدیدی در زمینه موارد مستمر و تاریخی نقض حقوق بشر در این زندان کرده است¹⁰؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز دوشنبه ۲۲ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص پیامدهای جدی احتمالی ناشی از تصمیم ایالات متحده در زمینه به‌شمار آوردن نیروهای انصارا... به عنوان گروهی تروریستی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:
(الف) اظهارات استفان دوجاریک¹¹، سخنگوی سازمان ملل، مبنی بر پیامدهای جدی انسانی و سیاسی احتمالی ناشی از تصمیم دولت ایالات متحده در زمینه به‌شمار آوردن نیروهای انصارا... به عنوان تروریست، پس از طرح آن در روز سه‌شنبه ۳۰ دی‌ماه در کنگره از سوی وزیر امور خارجه این کشور، از جمله تأثیر منفی آن بر واردات مواد غذایی و دیگر کالاهای ضروری در شرایطی که مردم یمن با گرسنگی دست و پنجه نرم می‌کنند؛

(ب) اشاره به بیانیه مایک پامپنو، در روز یکشنبه ۲۱ دی ماه، مبنی بر آگاهی ایالات متحده از تأثیر این تصمیم بر وضعیت بشری در یمن و تلاش آمریکا برای اتخاذ تدابیری در راستای کاهش این عواقب؛

(ج) اشاره به درخواست این مقام سازمان ملل از ایالات متحده جهت حصول اطمینان از صدور مجوزها و اعطای معافیت‌های لازم در راستای تداوم بخشیدن به کمک‌های بشردوستانه برای مردم نیازمند این کشور، همچنین فراهم آمدن امکان لازم برای بخش

¹⁰ گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26649&LangID=E>

¹¹ Stephane Dujarric

خصوصی جهت ایفای نقش خود به منظور مقابله با سقوط اقتصادی کامل این کشور و بروز قحطی گسترده در آن؛

(د) اشاره به همچنین، احتمال به مخاطره افتادن فرآیند سیاسی جاری در این کشور و دوقطبی تر شدن بیشتر مواضع طرف‌های درگیر در این منازعه از سال ۲۰۱۵ میلادی؛

(ه) این در حالی است که بر اساس آمارهای سازمان ملل در ماه دسامبر سال گذشته میلادی، بیش از ۲۳۰ هزار تن از مردم یمن بر اثر این جنگ و بیشتر به دلیل فقدان مواد غذایی، خدمات پزشکی و زیرساخت‌ها جان خود را از دست داده‌اند؛^{۱۲}

(و) گفتنی است که دیگر مقام‌های ارشد سازمان ملل نیز از آمریکا خواسته‌اند تا تصمیم اخیر خود درباره تروریست به شمار آوردن نیروهای انصارا... یمن را لغو کند و درباره پیامدهای فاجعه‌بار این اقدام هشدار داده‌اند؛

(ز) مارک لوکوک، رئیس نهاد امدادرسانی سازمان ملل، در جلسه شورای امنیت اظهار داشت که شناسایی گروه انصارا... به عنوان یک گروه تروریستی ممکن است یمن را گرفتار قحطی شدیدی کند که در چهل سال اخیر بی‌سابقه بوده است؛

(ح) دیوید بیزلی، رئیس برنامه جهانی غذا، وابسته به سازمان ملل نیز اظهار داشت که این سازمان پیش از اجرای تصمیم آمریکا نیز با مشکلات جدی در یمن روبرو بوده است و

هشدار داد که پس از آن وضعیت فاجعه‌بار خواهد شد؛
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence
(ط) همچنین، مارتین گریفیتس، فرستاده سازمان ملل در امور یمن، خطاب به ۱۵ عضو شورای امنیت اظهار داشت که نگران است که تصمیم آمریکا تأثیری هولناک بر تلاش‌های او برای نزدیک کردن گروه‌های مختلف در یمن داشته باشد و خواهان لغو فوری این تصمیم به دلایل بشردوستانه شد؛

(و) گفتنی است که اتحادیه اروپا نیز با صدور بیانیه‌ای، در روز سه‌شنبه ۲۳ دی ماه ۱۳۹۹، اظهار داشت که اقدام ایالات متحده به تروریست خواندن نیروهای انصارا... تلاش‌های

¹² گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازبینی در لینک:

سازمان ملل جهت رسیدن به راه‌حلی جامع برای منازعه در این کشور را به مخاطره افکنده و موجب پیچیدگی تعامل دیپلماتیک ضروری این گروه و اقدامات جامعه بین‌المللی در زمینه مسائل سیاسی، بشری و توسعه می‌شود؛

۵- صدور بیانیه از سوی میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز پنج‌شنبه ۱۸ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص وقایع روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه، در ایالات متحده آمریکا. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ابراز نگرانی عمیق در خصوص حمله روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه، به کنگره آمریکا که آشکارا نمایانگر تأثیر مخرب تحریف متداوم عامدانه حقایق و تحریک به خشونت و نفرت از سوی رهبران سیاسی است؛

ب) اشاره به منجر شدن اتهام‌زنی‌ها در زمینه تقلب انتخاباتی به تلاش برای تضعیف حق مشارکت سیاسی و استقبال از تداوم یافتن این فرآیند، به رغم اقدامات جدی در راستای ایجاد اختلال در آن؛

ج) اشاره به درخواست از رهبران تمامی طیف‌های سیاسی، از جمله رئیس‌جمهوری ایالات متحده، جهت نقی روایت‌های جعلی و خطرناک و همچنین ترغیب حامیان خود به این امر؛

د) اشاره به ابراز تأسف از وقوع تهدیدهای جدی و تخریب اموال عمومی در برابر دیدگان متخصصان رسانه‌ای در این روز؛

ه) اشاره به حمایت از درخواست‌های بخش‌های مختلف جهت انجام تحقیقات کامل در زمینه رویدادهای روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه؛

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص منجر شدن اقدامات دانلد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، به حمله شورشیان به کنگره. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

¹³ بیانیه کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

الف) ضرورت اقدام داندل ترامپ و حامیان او در کنگره به به رسمیت شناختن بی درنگ پیروزی جو بایدن در انتخابات ریاست جمهوری ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی و متوقف ساختن حملات خود به فرآیندهای دموکراتیک ایالات متحده؛

ب) تأکید بر ضرورت اقدام دولت ترامپ به اتخاذ تمامی اقدامات مناسب در راستای پایان بخشیدن به مداخله قهری بیشتر در فرآیند دموکراتیک این کشور، از طریق حامیان خود که صدها تن از آنها، در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه، پس از سخنرانی ترامپ و ترغیب آنها به انجام تظاهرات در نزدیکی کاخ سفید، به ساختمان کنگره ایالات متحده یورش بردند؛ همچنین کنگره نیز باید بی درنگ نتیجه انتخابات را تأیید کند؛

ج) اشاره به اظهارات نیکول آستین - هیلری، مدیر اجرایی برنامه آمریکا در سازمان دیده بان حقوق بشر، مبنی بر تلاش او باش اشغال کننده کنگره به مداخله در روند صلح آمیز انتقال قدرت و به شمار آوردن آن به عنوان نقطه اوج کارزار بی پروای رئیس جمهور کشور و حامیان او در راستای تضعیف فرآیندهای دموکراتیک و حاکمیت قانون از زمان شکست وی در انتخابات، ضمن تأکید بر ضرورت مسئول به شمار آوردن آنها از سوی دولت؛

د) اشاره به اقدام داندل ترامپ به انتشار ویدئویی، دو ساعت پس از حمله او باش به ساختمان کنگره آمریکا، مبنی بر درخواست از حامیان خود برای بازگشت صلح آمیز به خانه های خود؛ اما این در حالی بود که وی به جای محکوم کردن این اقدامات ضد دموکراتیک، دعاوی معجول خود در زمینه انتخابات را تکرار و افزود که «ما شما را دوست داریم و شما بسیار خاص هستید» - اقداماتی که منجر به مسدود شدن دائمی حساب وی در شبکه های مجازی شد؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام دادستان کل آتی ایالات متحده به آغاز تحقیقات سریع و بی طرفانه در زمینه تلاش های صورت گرفته برای سرنگون ساختن فرآیند دموکراتیک در این کشور، مشتمل بر تماس تلفنی داندل ترامپ، در روز شنبه ۱۳ دی ماه، به وزیر امور خارجه جورجیا جهت تغییر نتایج انتخابات در این ایالت؛

و) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به انجام تحقیق در زمینه میزان آمادگی نهادهای اجرای قانون برای این شورش و چگونگی پاسخگویی به آن، با توجه به استفاده این نیروها از میزان افراطی زور در واکنش در قبال شرکت‌کنندگان در تظاهرات صلح‌آمیز «جان سیاه‌پوستان ارزشمند است» در تابستان سال گذشته، با اقدام به پراکنده نمودن جمعیت به وسیله گاز اشک‌آوز و باتوم و ایجاد ارباب در میان تظاهرات‌کنندگان توسط به پرواز درآوردن مخاطره‌آمیز هلیکوپترها در ارتفاع کم: این در حالی است که ارازل و اوباشی که به ساختمان کنگره و نهاد قانونگذاری این کشور حمله بردند با مقاومت نسبتاً کمتری از سوی مأموران قانون مواجه شدند؛

ز) خاطرنشان کردن لزوم حمایت نهادهای اجرای قانون از حق تظاهرات‌کنندگان در تجمعات صلح‌آمیز و عدم درگیری با آنها از طریق استفاده افراطی از زور، صرف‌نظر از رویکردهای سیاسی‌شان، بر اساس موازین بین‌المللی حقوق بشر همچنین ضرورت پاسخگویی به اقدامات خشونت‌بار به شیوه‌ای مناسب و تلاش برای کاهش استفاده از زور؛
ح) تأکید بر ضرورت اقدام رهبران کشورهای دیگر - که بسیاری از آنها حمله به دموکراسی در واشنگتن را محکوم کردند - به درخواست از تمامی رهبران سیاسی ایالات متحده، به ویژه جمهوری خواهان، جهت حمایت از اراده و خواست مردم که آن را در انتخابات معتبر اخیر ابراز نمودند¹⁴؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۷- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص آسیب وارد آوردن برنامه «ماندن در مکزیک» به کودکان و خانواده‌ها. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارش ۱۰۳ صفحه‌ای از سوی دیده‌بان حقوق بشر، حاصل تحقیق مشترک انجام شده میان این سازمان، دانشگاه استنفورد و دانشگاه ویلامت¹⁵، در خصوص منجر شدن برنامه

¹⁴گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/01/06/us-trumps-actions-fuel-capitol-riot>

¹⁵ Willamette University

تحت عنوان «ماندن در مکزیک»^{۱۶} (بر اساس پروتکل‌های حمایت از مهاجرت در ایالات متحده) به آسیب دیدن جدی و متداوم کودکان و بزرگسالان، از جمله قرار گرفتن‌شان در معرض آدم‌ربایی و تجاوز - برنامه دو ساله‌ای که باید هر چه سریع‌تر از سوی جو بایدن، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا، برچیده شده و پایان یابد؛

ب) اشاره به به‌وقوع پیوستن بسیاری از حملات بلافاصله پس از اقدام مقام‌های آمریکا به فرستادن مهاجران و پناهجویان به مکزیک جهت انتظار کشیدن برای برگزاری استماع‌ات دادگاه‌های مهاجرت در زمینه درخواست‌های پناهجویی این افراد و یا به محض بازگشت‌شان از این جلسات: به گفته برخی از شاهدان بسیاری از جرائم توسط مأموران مهاجرتی یا پلیس مکزیک به وقوع می‌پیوندد؛

ج) اشاره به اظهارات مایکل گارسیا بوچنک^{۱۷}، مشاور ارشد حقوق کودکان در سازمان دیده‌بان حقوق بشر و نویسنده این گزارش، مبنی بر منجر شدن این برنامه به قرار گرفتن غیرضروری و قابل پیش‌بینی کودکان و بزرگسالان در معرض خطر جدی خشونت و دیگر آسیب‌ها، ضمن تأکید بر ضرورت اقدام سریع دولت بایدن به صدور مجوز برای افراد مشمول این شرایط به بازگشت به ایالات متحده و ماندن در این کشور در زمان انتظار برای به سرانجام رسیدن وضعیت پناهجویی‌شان؛

د) اشاره به اقدام مقام‌های ایالات متحده بر اساس این برنامه، به فرستادن بیش از ۶۹ هزار پناهجو به برخی از خطرناک‌ترین شهرهای مکزیک، از جمله نوزدان و کودکان، در همه رده‌های سنی که برخی از آن‌ها مبتلا به معلولیت هستند؛

ه) اشاره به امکان‌ناپذیری کسب معیارهای تعیین شده از سوی دولت ایالات متحده جهت معافیت از این برنامه، به ویژه برای افراد آسیب‌پذیر: به عبارت دیگر به نظر می‌رسد که از نگاه مقام‌های آمریکا، پناهجویان باید انتظار ربایش، تجاوز و اخاذی را داشته باشند؛

¹⁶ "Remain in Mexico"

¹⁷ Michael Garcia Bochenek

و) اشاره به منجر شدن این برنامه به ناگزیر شدن پناهجویان به سکونت در شهرهای مرزی مکزیک، برخوردار از امکانات محدودی در زمینه مسکن، بهداشت، خدمات و حمایت، از جمله دسترسی ناکافی به آب آشامیدنی تمیز و بهداشت مناسب: این در حالی است که بیماری‌ها نیز در این فضای انباشته از جمعیت به سرعت شیوع پیدا می‌کند و خشونت و دشواری‌ها منجر به بروز بیماری‌ها و آسیب‌های روحی - روانی در میان کودکان و والدین‌شان می‌شود؛

ز) اشاره به منجر شدن تأخیرهای مکرر در برگزاری استماع‌ات پناهجویان از ماه مارس به ناگزیر شدن آن‌ها به اقامت در مکزیک برای دست کم یک سال یا در بسیاری از موارد بیشتر، پیش از مورد بررسی قرار گرفتن پرونده‌های‌شان در دادگاه‌های مهاجرتی آمریکا: این در حالی است که این برنامه با برخی از چالش‌های حقوقی نیز مواجه شده است که از جمله می‌توان به نقض قانون فدرال و پیمان‌های بین‌المللی و وارد آوردن آسیب‌های قابل توجه و جبران‌ناپذیر اشاره کرد؛

ح) تأکید بر ضرورت اقدام سریع و کارآمد دولت بایدن به به‌پایان رساندن این برنامه به شیوه‌ای منصفانه و منظم و لزوم اقدام وزارت‌خانه‌های امنیت داخلی، دادگستری و امور خارجه به تدوین طرح‌هایی برای افراد مشمول این برنامه جهت گزارش‌دهی از وضعیت خود به دفاتر مرزی ایالات متحده و دریافت مجوز جهت ورود مجدد به کشور تا زمان حل و فصل پرونده پناهجویی‌شان¹⁸؛

Organization for Defending Victims

۸- صدور بیانیه از سوی دفتر کمیساری عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز چهارشنبه ۱۰ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص بی‌حرمتی ایالات متحده به عدالت با اقدام به عفو مأموران شرکت بلک‌واتر. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اظهارات گروهی از کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، مبنی بر متناقض بودن عفوهای اعطا شده به ۴ مقاطعه‌کار امنیتی خصوصی، محکوم به ارتکاب به جنایات جنگی

¹⁸ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازیابی در لینک:

در عراق، با تعهدات ایالات متحده بر اساس حقوق بین‌الملل و درخواست از تمامی کشورهای عضو کنوانسیون‌های ژنو به محکوم کردن این معافیت‌ها؛

(ب) اشاره به مورد پیگرد و محکومیت قرار گرفتن مقاطعه‌کاران شرکت جهانی بلک‌واتر، به دلیل ارتکاب به چندین اقدام جنایی در خلال قتل عام به وقوع پیوسته در میدان نسور^{۱۹} بغداد، در سال ۲۰۰۷ میلادی، که به کشته شدن ۱۴ غیرنظامی غیرمسلح و مجروح شدن دست کم ۱۷ تن دیگر انجامید؛

(ج) اشاره به محکومیت نیکلاس اسلاتن^{۲۰}، در سال ۲۰۱۵ میلادی، از سوی دادگاه‌های ایالات متحده به قتل درجه اول و پل اسلو^{۲۱}، ایوان لیبرتی^{۲۲} و داستین هرد^{۲۳} به قتل غیرعمد که هر چهار تن در روز سه‌شنبه دوم دی ماه، از سوی داندل ترامپ مورد عفو قرار گرفتند؛

(د) اشاره به اظهارات جلینا آپاراک^{۲۴}، رئیس کارگروه استفاده از مزدوران، مبنی بر به شمار آوردن عفو این مزدوران به عنوان بی‌حرمتی به عدالت و قربانیان قتل عام میدان نسور و خانواده‌های‌شان؛

(ه) اشاره به متعهد شدن کشورها بر اساس کنوانسیون‌های ژنو به مسئول به شمار آوردن مجرمان در قبال جرائم‌شان، حتی در شرایطی که به عنوان مقاطعه‌کاران امنیتی خصوصی ایفاء نقش می‌کنند؛

(و) اشاره به مغایرت این موارد عفو با تعهدات ایالات متحده در قبال حقوق بین‌الملل و منجر شدن آن به تضعیف قانون بشردوستانه و حقوق بشر در سطح جهانی؛

(ز) اشاره به نقش بنیادین حصول اطمینان از مسئولیت‌پذیری در قبال این جرائم، در حفظ انسانیت و جامعه ملل و منجر شدن عفوها و بخشش‌ها و یا هرگونه براءت جستن از

¹⁹ Nisour

²⁰ Nicholas Slatten

²¹ Paul Slough

²² Evan Liberty

²³ Dustin Heard

²⁴ Jelena Aparac

جنایات جنگی، به سوءاستفاده‌های بیشتر در آینده به هنگام اقدام حکومت‌ها به استخدام شرکت‌های خصوصی نظامی و امنیتی برای عملیات درون کشوری؛
(ح) اشاره به ابراز نگرانی شدید این کارگروه در زمینه منجرشدن معافیت مقاطعه‌کاران امنیتی خصوصی از مجازات در منازعات مسلحانه، به ترغیب حکومت‌ها به سرپیچی از تعهدات خود بر اساس قانون بشردوستانه، از طریق افزایش برون‌سپاری عملیات نظامی مهم به بخش‌های خصوصی؛

ط) گفتنی است که پیش از این، سخنگوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر نیز، در روز چهارشنبه ۳ دی ماه، با صدور بیانیه‌ای از این اقدام دولت ایالات متحده عمیقاً ابراز نگرانی کرده و از این کشور درخواست نمود تا تعهد خود در راستای مقابله با معافیت از مجازات در قبال موارد شدید نقض حقوق بشر و نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه را تجدید کرده و به تعهدات خود در زمینه حصول اطمینان از مسئولیت‌پذیری در قبال این جرائم پایبند بماند²⁵.

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام دولت بریتانیا به نادیده گرفتن حقوق بشر در مواجهه با چالش‌ها. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) انتشار گزارش سالانه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در زمینه وضعیت حقوق بشر در بیش از ۱۰۰ کشور جهان، از جمله بریتانیا، مبنی بر اقدام دولت این کشور به نادیده گرفتن حقوق بشر و سازمان‌های حامی آن در مواجهه با چالش‌های عمده در سال ۲۰۲۰ میلادی؛

(ب) اشاره به تضعیف تدابیر مثبت سیاست خارجی این کشور با توجه به رویکرد متناقض آن با ارتقای حقوق بشر در این زمینه؛

²⁵ بیانیه دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به اظهارات بنجامین وارد، معاونت بخش اروپا و آسیای مرکزی در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر ضرورت امتناع دولت بریتانیا از مواجهه با حقوق بشر و نهادهای دموکراتیک، به عنوان مانعی بر سر راه وظایف و مسئولیت‌های خود: چراکه احترام به حقوق مردم و فراهم آوردن امکان لازم برای پارلمان و دادگاه‌ها جهت انجام وظایف خود، موجب می‌شود تا دولت این کشور واکنش‌های مؤثرتری در قبال چالش‌های پیش رو نشان دهد؛

د) اشاره به اقدام بریتانیا به ترک اتحادیه اروپا در ژانویه سال ۲۰۲۰ میلادی، همراه با در نظر گرفتن ۱۱ ماه مهلت برای دوران گذار جهت دستیابی به توافقی در زمینه روابط آتی طرفین با یکدیگر؛

ه) اشاره به تأثیر کوتاه مدت توافق لحظه آخری به دست آمده میان بریتانیا و اتحادیه اروپا در اواخر ماه دسامبر سال گذشته میلادی، بر واردات مواد غذایی و دارویی و در عین حال تداوم دغدغه‌ها در زمینه اقدام‌های احتمالی دولت این کشور در راستای تضعیف حقوق کارگران و دیگر موازین حقوقی در عرصه قوانین داخلی - حقوقی که پیش از این از سوی قوانین اتحادیه اروپا حمایت می‌شدند؛

و) اشاره به منجر شدن اقدامات دولت بریتانیا در سال ۲۰۲۰ میلادی، به اثرگذاری معکوس بر

حاکمیت قانون و نهادهای دموکراتیک در راستای تحکیم قدرت خود، از جمله:

- اقدام دولت به اتخاذ تدابیر عجولانه در زمینه تصویب قانون مربوط به بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ بدون انجام بررسی‌های موشکافانه لازم؛

- اقدام دولت به تحدید دسترسی رسانه‌ها به کنفرانس‌های خبری در دفتر نخست‌وزیری؛

- اقدام دولت به مورد بازبینی قرار دادن قدرت دادگاه‌ها در راستای تضعیف اختیارات آنها؛

- همچنین انجام اقدام مشابه در زمینه چهارچوب و اجراء قانون حقوق بشر؛

ز) اشاره به مرگ ۷۳۵۱۲ تن در بریتانیا بر اثر بیماری کووید - ۱۹ تا پایان سال ۲۰۲۰

میلادی که از بالاترین‌ها آمارهای مرگ و میر در میان کشورهای اروپایی به شمار می‌آید و

شایان ذکر است که در این میان میزان مرگ افراد سالمند، سیاه‌پوستان و افراد دارای پیشینه اقلیت قومی بیشتر بوده است؛

ح) اشاره به منجر شدن رکود اقتصادی ناشی از بحران همه‌گیری به افزایش بی‌سابقه درخواست‌های حمایت از بیکاری در نظام‌های تأمین اجتماعی کشور و دو برابر شدن تقاضاها در بانک‌های غذایی، همچنین گرسنه ماندن کودکان خانواده‌های کم‌درآمد و وابسته به وعده‌های غذایی فراهم آمده در مدارس، با توجه به تعطیلی مدارس؛

ط) اشاره به بروز نگرانی‌ها در زمینه قصد دولت برای تداوم تدابیر موقت اتخاذ شده در راستای کاهش تأثیر همه‌گیری بر زندگی مردم کشور، از جمله فراهم آوردن مسکن برای بی‌خانمان‌ها، تعیین مهلت برای حکم‌های تخلیه، حمایت از قربانیان خشونت خانگی و افزایش ناچیز پرداخت‌های تأمین اجتماعی؛

ی) اشاره به افزایش خشونت‌ها علیه زنان در دوران قرنطینه بدون حمایت کافی دولت از ارائه‌دهندگان خدمات در این زمینه، به ویژه بخش‌هایی که در زمینه مهاجران، سیاه‌پوستان و اقلیت‌های قومی فعالیت می‌کنند؛

ک) اشاره به صورت پذیرفتن پیشرفت‌های ناکافی در زمینه بی‌عدالت‌های انجام گرفته در قبال شهروندان بریتانیایی که از منطقه کارائیب به این کشور آمده‌اند - نسل «ویندراش»²⁶ - که با آن‌ها همچون افراد خارجی برخورد شده و از حقوق‌شان محروم مانده‌اند؛

ل) اشاره به اقدام دولت بریتانیا به معرفی لایحه‌ای به پارلمان در راستای ایجاد مصونیت برای موارد نقض حقوق بشر صورت گرفته از سوی نظامیان این کشور در دیگر کشورهای جهان، پس از ۵ سال، از جمله شکنجه و جرائم جنگی: این در حالی است که یافته‌ها

²⁶ Windrush

²⁷ مهاجرانی که از کشورهای کارائیب بین سال‌های ۱۹۴۸ و ۱۹۷۱ میلادی در بریتانیا سکنا گزیدند به نام «نسل ویندراش» شناخته می‌شوند. اسم «ویندراش» در واقع اشاره‌ای است به نام کشتی‌ای که این مهاجران با آن در روز ۲۲ ژوئن سال ۱۹۴۸ میلادی به خاک بریتانیا رسیدند. مهاجران مسافر کشتی ویندراش شامل کارگرانی از کشورهای جامائیکا، ترینیداد، توباگو و دیگر جزایر بودند که به علت قحطی نیروی کار پس از جنگ جهانی دوم در بریتانیا به این کشور آمدند. هر فردی که قبل از سال ۱۹۷۳ از یکی از کشورهای مشترک‌المنافع وارد بریتانیا شده است، از لحاظ قانونی اجازه اقامت در این کشور را داراست، مگر آن که بیش از دو سال پی‌پی خارج از بریتانیا به سر برده باشد. شهروندان کشورهای مشترک‌المنافع در آن دوره مستعمره بریتانیای کبیر محسوب می‌شدند و هنوز استقلال نیافته بودند. به این جهت این افراد تصور می‌کردند که شهروند بریتانیایی محسوب می‌شوند.

حاکمی از آن است که نیروهای بریتانیایی در طول سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ میلادی مسئول انجام جنایات جنگی در عراق بوده‌اند، از جمله کشتار عامدانه یا قتل، اعمال شکنجه و دیگر سوءاستفاده‌ها علیه زندانیان، تجاوز و دیگر خشونت‌های جنسی؛

م) اشاره به برخی از گام‌های مثبت بریتانیا در سال ۲۰۲۰ میلادی، شامل تحکیم حمایت بین‌المللی از حقوق بشر، از جمله از طریق ایجاد سامانه تحریم‌های حقوق بشری خود و ایفاء نقش رهبری در سطح بین‌المللی در شورای حقوق بشر سازمان ملل در رابطه با بلاروس و هنگ‌کنگ و در عین حال وجود برخی از تناقض‌ها در این زمینه، از جمله اعلام قصد این کشور برای از سرگیری فروش سلاح به عربستان سعودی، دقیقاً یک روز پس از اعمال تحریم‌های حقوق بشری علیه برخی از مقام‌های سعودی^{۲۸}؛

۲- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۱۶ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص استقبال محتاطانه کارشناس این سازمان از امتناع دادگاه بریتانیا از استرداد جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت افشاگر ویکی‌لیکس، به ایالات متحده. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) استقبال نیلس ملترز^{۲۹}، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز، از اقدام دادگاه بریتانیا به رد درخواست استرداد جولیان آسانژ به ایالات متحده، بر این اساس که وی در این کشور در معرض شرایط «ظالمانه» حبس قرار می‌گیرد که به احتمال قریب به یقین منجر به خودکشی وی می‌شود؛

ب) اشاره به در حال حاضر، حبس انفرادی و طولانی‌مدت آقای آسانژ در زندان بلمارش در لندن، بر اساس درخواست ایالات متحده جهت استرداد او به این کشور به جرم

²⁸ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/01/13/uk-setting-aside-rights-when-inconvenient>

²⁹ Nils Melzer

جاسوسی و جعل رایانه‌ای که در صورت به واقعیت پیوستن این امر، وی با حکم تا ۱۷۵ سال حبس در شرایط غیرانسانی و تقریباً انزوای کامل مواجه می‌شد؛

ج) اشاره به منجر شدن همزمان حکم صادر شده در دادگاه بریتانیا به ایجاد سابقه‌ای مخاطره‌آمیز در راستای منکر شدن حق برخورداری روزنامه‌نگاران تحقیقی از حمایت‌های لازم در زمینه آزادی مطبوعات و فراهم آوردن امکان لازم برای تحت پیگرد قرار دادن آن‌ها به اتهام جاسوسی: لازم به یادآوری است که آقای آسانژ در سال ۲۰۱۰ میلادی اقدام به انتشار اسناد نظامی در رابطه با جنگ‌های عراق و افغانستان نمود؛

د) اشاره به ابراز نگرانی عمیق در زمینه منجر شدن این حکم به تأیید کل منطق بسیار خطرناکی که به عنوان مبنای اعلام جرم از سوی ایالات متحده قرار گرفته و در حقیقت به مثابه مجرم‌سازی از روزنامه‌نگاری در حوزه امنیت ملی است؛

ه) اشاره به اعلام ایالات متحده مبنی بر ارائه درخواست تجدیدنظر در زمینه این حکم و در عین حال، استقبال از اقدام قاضی به مردود شمردن تمامی مباحثات مطرح شده در دفاع از آسانژ، بر اساس آزادی مطبوعات، جایگاه منافع عمومی در افشای تخلف‌های دولتی، ممنوعیت استرداد افراد مرتکب به جرم‌های سیاسی و ناکامی آمریکا در برگزاری محاکمه‌های منصفانه برای مدافعان امنیت ملی؛

و) اشاره به ابراز نگرانی شدید کارشناس سازمان ملل در زمینه مورد بررسی قرار نگرفتن هیچ یک از موضوعات مطرح شده در دادگاه تجدیدنظر و تنها مورد مباحثه قرار گرفتن توانایی آقای آسانژ به لحاظ پزشکی برای تحمل شرایط حبس در ایالات متحده: به عبارت دیگر چنانچه آمریکا انجام رفتار و برخورد انسانی با آقای آسانژ در این کشور را تضمین کند، استرداد وی بدون بررسی واقعی سایر دغدغه‌های حقوقی بسیار جدی مطرح شده در این پرونده امکان‌پذیر خواهد شد؛

ز) خاطرنشان کردن بیانیه‌ها و اظهارات آقای ملتزر در زمینه قرار داشتن آقای آسانژ در معرض بیش از ۱۰ سال حبس خودسرانه و پیگرد سیاسی: گفتنی است که در بازدید که این کارشناس سازمان ملل به همراه یک گروه پزشکی متخصص، در سال ۲۰۱۹ میلادی،

از زندان بلمارش به عمل آوردند، دریافتند که آقای آسانژ از تمامی نشانه‌های معمول ناشی از قرار داشتن طولانی مدت در معرض شکنجه روانی برخوردار است؛

ح) اشاره به ناکارآمدی حکم اخیر دادگاه از به رسمیت شناختن این امر که وضعیت اسفناک سلامتی آقای آسانژ نتیجه مستقیم نقض عامدانه و سیستماتیک بنیادی‌ترین حقوق وی از سوی دولت‌های ایالات متحده، بریتانیا، سوئد و اکوادور بوده است؛

ط) اشاره به منجر شدن ناکارآمدی دادگاه در محکومیت و جبران خسارات ناشی از آزار و اذیت و شکنجه آقای آسانژ به معافیت تأثیر ارباب عامدانه روزنامه‌نگاران و افشاءگران در سطح جهانی، از مجازات - روزنامه‌نگاران و افشاءگرانی که شاید قصد انتشار اسناد و مدارک محرمانه در زمینه جنایات جنگی، فساد و دیگر تخلف‌های دولتی را داشته باشند؛

ی) تأکید بر ضرورت اقدام بریتانیا به آزاد کردن بی‌درنگ آقای آسانژ، تحت درمان و بازپروری قرار دادن او و جبران خسارات وارد آمده به وی بر اثر سوءاستفاده و اقدامات خودسرانه؛

ک) اشاره به کاملاً غیرالزامی و نامتناسب بودن حبس انفرادی او در زندان به شدت امنیتی بلمارش، به رغم وجود درخواست تجدیدنظر در زمینه حکم وی و این که هیچ توجیهی در زمینه فراهم نیامدن امکان انتظار وی تا زمان صدور حکم نهایی، در فضایی که بتواند سلامت خود را بهبود بخشیده و از شرایط زندگی خانوادگی عادی و زندگی حرفه‌ای برخوردار شود، وجود ندارد؛

ل) اشاره به ابراز امیدواری در خصوص منجر شدن این حکم به پایان یافتن آزار و اذیت و حبس آقای جولیان آسانژ به عنوان یک فرد و در عین حال ابراز نگرانی از انجامیدن این حکم در عرصه‌ای بزرگ‌تر به ایجاد سابقه‌ای به شدت مخرب در راستای تضعیف آزادی مطبوعات، مسئولیت‌پذیری و حاکمیت قانون³⁰؛

³⁰ گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۱۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص حذف حملات مرگبار یمن از سوابق محرمانه بریتانیا. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) تحت فشار قرار گرفتن دولت بریتانیا به دلیل ناگزیر شدن آن به توضیح در مورد عدم ثبت مجموعه‌ای از حملات هوایی انجام گرفته در یمن - که بسیاری از آن‌ها منجر به بر جای ماندن تلفات غیرنظامیان شده است - در بخش محرمانه موارد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه؛

ب) اشاره به برملا شدن وجود چنین پایگاه داده‌هایی - که از سال ۲۰۱۵ میلادی از سوی وزارت دفاع بریتانیا ایجاد شده است - تنها پس از تحت فشار قرار گرفتن شدید دولت در چالشی حقوقی بر سر تصمیم خود مبنی بر صدور مجوز به صادرکنندگان سلاح در این کشور، جهت فروش تسلیحات به عربستان سعودی برای استفاده در یمن و مغایرت استفاده از این سلاح‌ها با حقوق بین‌الملل بشردوستانه؛

ج) اشاره به ثبت وقوع بیش از 500 مورد نقض احتمالی حقوق بشر تا ماه ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی در این پایگاه: این در حالی است که گروه‌های حقوق بشری بر این باورند که میزان واقعی موارد نقض در منازعه‌ای که نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان اقدام به انجام بیش از ۲ هزار حمله هوایی در آن کرده‌اند، باید بسیار بیشتر باشد؛

د) اشاره به منجر شدن امتناع دولت از انتشار داده‌های این پایگاه به امکان ناپذیری آگاهی یافتن از ثبت تمامی این وقایع: این در حالی است که منابع وزارت دفاع معتقدند که به دلیل حساس بودن اطلاعات موجود در این داده‌ها امکان نشر عمومی آن وجود ندارد؛

ه) اشاره به در عین حال، حاکی بودن پرسش‌های پارلمان در این رابطه از تناقض تعدادی از حملات هوایی با حقوق بین‌الملل بشردوستانه - مواردی که از سوی گروه‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد حقوق بشری در یمن به ثبت رسیده و در این داده‌ها به شمار نیامده‌اند؛

و) اشاره به اظهارات اندرو اسمیت³¹، مدیر کارزار مبارزه با تجارت تسلیحاتی، مبنی بر ضرورت انجام تحقیقات کامل در زمینه چرایی عدم ثبت این حوادث، به ویژه با توجه به این که این حملات علیه زیرساخت‌های غیرنظامی انجام شده و منجر به مرگ غیرنظامیان شده است؛

ز) اشاره به اقدام بریتانیا به تأمین بیش از ۵ میلیارد سلاح برای عربستان سعودی، از زمان آغاز این منازعه در یمن و گزارش ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ سازمان ملل، مبنی بر مشارکت بریتانیا و دیگر کشورهای تأمین‌کننده سلاح برای عربستان سعودی، در جنایات جنگی به وقوع پیوسته از سوی نیروهای این کشور در یمن؛

ح) تأکید بر اهمیت ضرورت پایان یافتن فروش این تسلیحات به کشورهای درگیر در جنگ و مشارکت بریتانیا در این منازعه خصومت‌بار، همزمان با نزدیک شدن سالگرد شش سالگی این جنگ؛

ط) اشاره به اظهارات یکی از سخنگویان وزارت دفاع بریتانیا، مبنی بر ابراز نگرانی عمیق این کشور در زمینه منازعه جاری و بحران‌های بشری در یمن، حمایت کامل بریتانیا از روند صلح سازمان ملل و درخواست از طرفین جهت مشارکت سازنده در این فرآیند³²؛

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندیپندنت، در روز شنبه ۲۹ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل (یونیسف) به کمک به کودکان گرسنه در بریتانیا، برای نخستین بار. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) ناگزیر شدن نهاد حمایت از کودکان سازمان ملل، در پی تأثیر بی‌سابقه بیماری کووید - ۱۹ بر جوامع آسیب‌پذیر، به حمایت از افراد در مقابل مواجهه با خطر گرسنگی برای نخستین بار در بریتانیا؛

³¹ Andrew Smith

³² گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

ب) اقدام یونیسف به اختصاص دادن بودجه‌ای برای تهیه و توزیع بسته‌های صبحانه برای یک هزار و ۸۰۰ خانوار در طول تعطیلات کریسمس: گفتنی است که از سال ۱۹۴۶ میلادی و ایجاد این نهاد، این نخستین بار است که یونیسف به شرایط اضطراری در بریتانیا واکنش نشان می‌دهد؛

ج) اشاره به همزمانی تلاش سایر گروه‌های خیریه و برنامه‌هایی، مانند کارزار «کمک به گرسنگان» ایندپندنت در راستای مقابله با افزایش قابل توجه فقر غذایی ناشی از همه‌گیری کرونا در سراسر بریتانیا با اقدام‌های یونیسف در این رابطه؛

د) اشاره به اختصاص بودجه ۲۵ هزار پوندی از سوی یونیسف جهت توزیع غذا میان کودکان آسیب‌پذیر مدارس ناحیه «سادوارک» در جنوب لندن در دوره تعطیلات زمستانی مدارس به کمک گروه خیریه‌ای به نام «غذای مدرسه مهم است»: براساس این برنامه همچنین در طول تعطیلات میان‌ترم ماه فوریه نیز، ۶ هزار و ۷۵۰ بسته صبحانه در میان خانواده‌ها توزیع خواهد شد؛

ه) اشاره به هشدار یونیسف در زمینه به شمار آوردن بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ به عنوان اضطراری‌ترین بحران تاثیرگذار بر کودکان از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون؛

و) اشاره به اظهارات آنا کتلی، مسئول برنامه‌های بخش بریتانیای یونیسف، مبنی بر اهمیت اقدام اضطراری این سازمان در راستای مقابله با پیامد بی‌سابقه ویروس کرونا برای خانواده‌های نیازمند بریتانیایی و در عین حال تأکید بر ضرورت اتخاذ راه‌حلی بلندمدت جهت از بین بردن عوامل ریشه‌ای فقر غذایی در این کشور تا آن‌جا که هیچ کودکی گرسنه نماند؛

ز) اشاره به حاکی بودن مداخله یونیسف در این رابطه از افزایش سطح فقر غذایی در بریتانیا - بحرانی که نهاد ایندپندنت برای مقابله با آن از زمان آغاز همه‌گیری کرونا با توسل به کارزار «کمک به گرسنگان» و از طریق شرکای خود، بیش از ۱۰۰ هزار بسته غذایی در میان مردم آسیب‌پذیر توزیع کرده است؛

ح) اشاره به اظهارات آنجلا رینر، معاون رهبری حزب اقلیت کارگر، مبنی بر مایه شرمساری بودن واقعیت ضرورت مداخله یونیسف برای سیر کردن شکم کودکان گرسنه

بریتانیایی، با توجه به به‌شمار آمدن این کشور به عنوان یکی از ثروتمندترین کشورهای جهان و در عین حال اتکا آن به نهادهای خیریه فعال در مناطق جنگ‌زده و آماده واکنش در قبال فجایع طبیعی؛

ط) این در حالی است که یکی از سخنگویان نخست‌وزیر بریتانیا گفته است که دولت برای «حصول اطمینان از این که کودکان در طول همه‌گیری کرونا گرسنه نمی‌مانند»، «اقداماتی اساسی» انجام داده و در ضمن، «در گذشته‌ای نه چندان دور»، متعهد شده است که ۱۶ میلیون پوند به نهادهای خیریه توزیع مواد غذایی بپردازد.^{۳۳}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز دوشنبه ۱۵ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص مانع‌تراشی مقامات فرانسوی در مقابل پوشش خبری اهالی رسانه در زمینه پناهجویان. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام دو روزنامه‌نگار فرانسوی به شکایت به دادگاه با ادعای مواجه شدن‌شان با موانع مقام‌های دولتی و محلی در تلاش برای پوشش خبری و تهیه گزارش از نحوه تخلیه اردوگاه پناهجویان در شمال این کشور؛

ب) به‌شمار آمدن این شکایت، به عنوان نوعی اعتراض به کارشکنی و ایجاد مانع بر سر راه «اطلاع‌رسانی آزاد» که به گفته دو روزنامه‌نگار شاکی به دلیل عدم صدور مجوز پوشش خبری عملیات تخلیه اردوگاه‌های پناهجویان در سواحل شمالی و منطقه «پا-دو-کله» در پیش گرفته شده است؛

ج) اشاره به اقدام دو روزنامه‌نگار فرانسوی، در روز دوشنبه ۱۵ دی ماه، به طرح شکایت خود در دادگاه اداری شهر لیل و درخواست از مسئولان قضایی جهت صدور حکم مبنی بر ملزم نمودن مقام‌های دولتی و محلی در مناطق شمالی این کشور به صدور مجوز جهت

^{۳۳}گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

دسترسی آن‌ها به بخش‌های تخلیه شده از اردوگاه پناهجویان: گفتنی است که دادگاه قرار است حداکثر تا روز سه‌شنبه ۱۶ دی ماه، رأی خود را به این درخواست صادر کند؛ (د) اشاره به اظهارات دو روزنامه‌نگار فرانسوی - سیمون هامه، روزنامه‌نگار، ۲۵ ساله و لویی ویتز، عکاس، ۳۰ ساله - در دادگاه اداری شهر لیل، مبنی بر محکوم کردن این محدودیت‌ها، به عنوان نقض آشکار و غیرقانونی اصل آزادی اطلاع‌رسانی؛

(ه) این در حالی است که در مقابل یک مسئول فرمانداری «دانکرک»، از شهرهای شمالی فرانسه، وضع محدودیت‌ها را در شرایط ویژه امری طبیعی می‌داند و معتقد است که ایجاد حریم امنیتی در اینگونه عملیات موضوعی متداول بوده و این امر نباید هیچ فرد و یا حتی فعالان مطبوعاتی را متعجب کند؛

(و) گفتنی است که اتحادیه ملی روزنامه‌نگاران فرانسه با انتشار یادداشتی به صورت داوطلبانه از اقدام قضایی دو روزنامه‌نگار شاکی حمایت و وضع چنین محدودیت‌هایی را «غیر قابل توجیه و نقض آشکار و غیرقابل انکار اصل آزادی مطبوعات» تلقی کرده است^{۳۴}؛

۲- انتشار گزارش از سوی خبرنگاری آنا تولی، در روز پنج‌شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص اعتراف پلیس فرانسه به اعمال خشونت علیه شهروندان این کشور، مبنی بر:

الف) اعتراف برخی از مأموران پلیس فرانسه به توسل به خشونت در حالی که پیش‌نویس قانون امنیت عمومی مبتنی بر ممنوعیت ضبط تصاویر مأموران پلیس و ژاندارمری، هنگام

انجام وظیفه در فرانسه، همچنان مورد مناقشه قرار دارد؛

ب) اشاره به گزارش روزنامه فرانسوی لوموند، مبنی بر انتشار مشاهدات اریک ورزل، 57 ساله، مأمور سابق پلیس، با توجه به ورود او به نیروی پلیس در سال ۱۹۸۱ میلادی و سپس عضویت وی در یک گروه ضدشورش به نام اتحادیه امنیتی جمهوری؛

³⁴گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به مهارت این گروه ضدشورش در برچیدن چادرهای مهاجران و پناهجویان: این در حالی است که وی به دلیل انتقاد از این قبیل اقدامات مورد تمسخر واقع شده و در سال ۲۰۱۷ میلادی، به منظور حمایت از افراد ضعیف تصمیم به ترک حرفه خود گرفته است؛

د) اشاره به اظهارات مأمور پلیس دیگری به نام آرتور - که در اواسط سال 2000 میلادی افسر پلیس بوده است - مبنی بر متوسل شدن روزانه همکارانش به خشونت؛

ه) اشاره به اظهارات باستین - که حدود ۳۰ سال در اداره پلیس فعالیت کرده است - مبنی بر افزایش میزان خشونت هم از سوی معترضان و هم از سوی نیروهای امنیتی؛

و) گفتنی است که دولت فرانسه طرحی جنجالی را به پارلمان ارائه کرده است که براساس آن، انتشار تصاویر نیروهای پلیس یا ژاندارمری با مجازات سنگینی، همچون یک سال زندان و 45 هزار یورو جریمه روبرو خواهد شد؛

ز) این در حالی است که پلیس فرانسه طی سال‌های اخیر همواره متهم به اعمال خشونت و بدرفتاری با مردم بوده است^{۳۵}؛

۳- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی، در روز پنج‌شنبه ۲۷ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص سرپوش گذرادن فرانسه بر جنایات امارات متحده عربی در یمن. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اظهارات کلمنتین اوتان، عضو حزب چپ‌گرای افراطی «فرانسه تسلیم‌ناپذیر»، در مجلس ملی، مبنی بر مسئول شمردن دولت امانوئل مکرون در زمینه سرپوش گذاردن بر جنایات امارات متحده عربی در کارخانه‌ای در شهر بلحاف^{۳۶} یمن؛

ب) اشاره به متعلق بودن بخشی از این کارخانه به شرکت نفت و گازی «توتال» فرانسه و اشغال شدن آن از سوی امارات متحده عربی؛

³⁵ گزارش خبرگزاری آناتولی. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به دعاوی سازمان ملل متحد و سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد مبنی بر نگاه داشته شدن مخفیانه بسیاری از این افراد در این کارخانه و مورد شکنجه قرار گرفتن آن‌ها؛
د) اشاره به اقدام ۵۱ تن از نمایندگان مجلس فرانسه، در روزهای گذشته، به ارسال نامه‌ای سرگشاده، خطاب به ژان - ایو لودریان، وزیر امور خارجه این کشور، مبنی بر درخواست جهت شفاف‌سازی در مورد تحولات کارخانه بلحاف و عملکرد آن؛

ه) یادآوری کردن اقدام دولت فرانسه به اعطاء وام به گروهی از شرکت‌ها، از جمله شرکت توتال، به مبلغ ۲۱۶ میلیون یورو، در زمان تأسیس در این کارخانه؛

و) اشاره به اقدام دولت فرانسه در روزهای گذشته به اعطاء نشان لژیون دونور به عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهور مصر، که مردم خود را سرکوب و شکنجه می‌کنند^{۳۷}، از یک

³⁷سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۱۷ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص استقبال مکرون از سیسی در پاریس در سایه سرکوب در مصر، مبنی بر:

الف) سفر عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهور مصر، در روز دوشنبه ۱۷ آذر ماه، به فرانسه و اقدام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به استقبال رسمی از او؛

ب) اشاره به مورد انتقاد قرار گرفتن استقبال گرم مکرون از سیسی از سوی نهادهای حقوق بشری و پاسخ مکرون در واکنش به این انتقادات، مبنی بر تلاش وی برای گشایش باب گفتگو با مصر، از جمله در زمینه حقوق بشر، به جای مورد تحریم قرار دادن این کشور، ضمن اذعان به وجود اختلافات قابل بحث در این زمینه؛

ج) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روزهای اخیر به انتشار بیانیه‌ای مبنی بر اعدام شدن حدود ۵۰ نفر تنها ظرف مدت ۱۰ روز، در ماه اکتبر سال جاری میلادی (۲۰۲۰): گفته می‌شود که اتهام ۱۵ نفر از اعدام شدگان «خشونت سیاسی» بوده و دیده‌بان حقوق بشر این اعدام‌ها را وحشتناک توصیف کرده است؛

د) اشاره به به‌شمار آمدن فرانسه به عنوان متحد مصر در دریای مدیترانه و عدم تمایل مکرون به مرتبط ساختن مسائل دفاعی و اقتصادی دو کشور به اختلاف عقاید؛

و) اشاره به در عین حال، رد این دعاوی از سوی نهادهای حقوق بشری و گزارش دیده‌بان حقوق بشر مبنی بر اقدام دادگاه‌های نظامی و کیفری مصر به صدور بیش از ۲۵۰۰ حکم اعدام در سال‌های اخیر: گفتنی است که اعدام‌ها در مصر بدون انتشار خبر رسمی و حتی بدون اطلاع خویشاوندان آن‌ها صورت می‌گیرد؛

ز) اشاره به تداوم یافتن سرکوب مخالفان حتی در زمان دیدار سیسی با مکرون، با توجه به اقدام دادگاه کیفری ضد تروریسم قاهره، در روز دوشنبه ۱۷ آذر ماه، به تمدید مهلت بازداشت پاتریک زکی، فعال حقوق بشر مصری، به مدت ۴۵ روز؛

ح) اشاره به دستگیر شدن این فعال حقوق بشر ۲۳ ساله، در ماه فوریه سال جاری میلادی، هنگام ورود به مصر از ایتالیا - که در آن جا تحصیل می‌کند - و متهم شدن او از سوی دادگاه به نشر اکاذیب و دادن فراخوان برای برگزاری اعتراض‌های غیرمجاز در مصر و

ط) اشاره به اظهارات نهادهای حقوق بشری مبنی بر افزایش سرکوب و فشار در مصر از زمان روی کار آمدن ژنرال سیسی، به عنوان رئیس‌جمهور این کشور: گفتنی است که سیسی در سال ۲۰۱۳ میلادی با کودتا به قدرت رسید و مخالفان و منتقدان خود را به شدت سرکوب می‌کند.

سو و سرپوش گذاردن بر جنایات امارات متحده عربی در کارخانه تأسیس شده با حمایت مالی فرانسه، از سوی دیگر³⁸؛

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذر ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت اقدام فرانسه به پایان دادن به خشونت و آزار و اذیت در محل کار. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

(الف) ضرورت اقدام فرانسه به تسریع روند اتخاذ تدابیر خود در راستای پایان دادن به خشونت‌ها و آزار و اذیت‌های جنسیتی در محل کار، در صورت قصد این کشور جهت ایفاء نقش رهبری در زمینه تساوی جنسیتی در سراسر جهان؛

(ب) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر به راه‌اندازی کارزاری، در روز سه‌شنبه ۲۵ آذر ماه، در راستای درخواست از فرانسه جهت مبارزه با آزار و اذیت‌ها و خشونت‌های جنسی در محل کار، از طریق تعجیل در تصویب میثاق خشونت و آزار و اذیت سازمان جهانی کار در سال ۲۰۱۹ میلادی و از طریق اجراء اصلاحات داخلی در این رابطه؛

(ج) تأکید بر ضرورت اقدام دولت فرانسه به همکاری نزدیک با و دریافت مشاوره از سازمان‌های کارگری و کارفرماها، در راستای بررسی حمایت‌های ملی در این زمینه و شناسایی اصلاحات مورد نیاز در این رابطه؛

(د) اشاره به اظهارات نیشا واریا³⁹، مدیر بخش حمایت از حقوق زنان در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر به شمار آوردن تصویب میثاق خشونت و آزار و اذیت سازمان جهانی کار، به عنوان برداشتن گام مهمی از سوی امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در راستای نشان دادن تعهد این کشور به تلاش برای تبدیل شدن به قهرمانی جهانی در زمینه عملی کردن تساوی جنسیتی؛

³⁸ گزارش خبرگزاری آنا تولی. قابل بازیابی در لینک:

ه) به شمار آوردن فرانسه به عنوان یکی از نخستین کشورهای متعهد به تلاش برای تصویب این کنوانسیون در زمان اتخاذ آن در روز ۲۱ ژوئن سال ۲۰۱۹ و تأکید وزیر کار کشور بر این تعهد در روز ۲۵ نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی: این در حالی است که فرانسه یکی از میزبان‌های «همایش تساوی نسلی» به شمار می‌آید که در صدد است تا دستور کار ۱۰ ساله و ساختار مسئولیت‌پذیری جسورانه‌ای را در زمینه تساوی جنسیتی ایجاد نماید؛

و) اشاره به اقدام اتحادیه‌ها و گروه‌های جامعه مدنی، از جمله کنفدراسیون دموکراتیک کار فرانسه^{۴۰}، کنفدراسیون عمومی کار^{۴۱}، نهاد اکشن‌اید فرانسه^{۴۲} و کِر فرانس^{۴۳} به راه‌اندازی کارزاری در راستای درخواست از دولت فرانسه جهت تعجیل در تصویب این میثاق و اصلاحات ملی مربوط به آن؛

ز) اشاره به افزایش اهمیت اجرایی کردن موازین این کنوانسیون با توجه به شیوع بیماری کووید - ۱۹ و فشار ناشی از دست رفتن مشاغل و رکود اقتصادی بر کارگران ناگزیر به حفظ شغل خود و در نتیجه دشوارتر شدن وضعیت برای آن‌ها جهت آشکار کردن سوءاستفاده‌ها؛

ح) اشاره به منجر شدن شیوع این بیماری همه‌گیر به افزایش ۳۶ درصدی موارد خشونت خانگی گزارش شده در مدت زمان اجراء محدودیت‌های قرنطینه، از ماه مارس تا ماه مه سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ط) اشاره به برخورداری این کنوانسیون و توصیه‌های آن از راهنمای لازم برای کارفرماها و دولت‌ها در زمینه راهکارهای حمایتی در این زمینه تا این که قربانیان خشونت‌های جنسیتی، شامل قربانیان خشونت خانگی بتوانند، بدون هراس از ازدست دادن شغل خود، گام‌های لازم جهت تضمین ایمنی خود را اتخاذ نمایند^{۴۴}.

⁴⁰ French Democratic Confederation of Labour, CFDT

⁴¹ General Confederation of Labour, CGT

⁴² ActionAid France

⁴³ CARE France

⁴⁴ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک: